

Az ördögök itala

A **Katolikus Élet** című folyóirat **1931. november 20-ai** (*VIII. évfolyam 20. szám*) számában a fenti címmel jelent meg egy népmesei elemekben bővelkedő írás a pálinka ártalmas hatásáról G. A. tollából. A helyesírási hibákat nem javítottuk, úgy közöljük a cikket, ahogy akkor kiadásra került.

Az ördögök fejedelme kihallgatást tartott. Egymásután jelentek meg meg előtte az emberek kísértéséről visszatért ördögök. Sorban elszámolták, hogy hány lelket sikerült szerezni a pokol számára. Utóljára egy sunyi, szúrósszemű fiatal ördög jelentkezett. Három évig voltam távol az ördögök országától - mondta az ördög - s a három év alatt olyan italt találtam fel és szerettettem meg az emberekkel, mely italt, aki issza, magát a bűnt issza, amely ital több embert fog szerezni a pokol számára, mint minden eddigi ördögi praktika.

Az ördögök öreg fejedelme hitetlenül nézett a merész beszédű, szúrósszemű kis sátánra, majd mikor látta, hogy mily biztosan állja az ő fürkésző tekintetét, elhatározta, hogy maga is lemegy a kis sátánnal a földre az emberek közé, hogy a tulajdon szemével lássa, igaz-e amit az beszél. És lementek együtt a földre, hogy lássák a bűnös italnak, a pálinkának a hatását.

Egy gazda embernek a házához mentek s óvatosan megálltak az ablaknál. A gazda a barátait látta vendégül s pálinkával kínálta meg őket. A gazda töltött, a vendégek egy kivételével mindnyájan ittak. Aki nem ivott, mentegette magát, hogy nem szereti. A többiek szidták s zsugorinak nevezték. A gazdátlan pohár után utána nyult a gazda cselédje, de nem engedte az kiinni, durván rátámadt s kiküldte az istállóba. A cseléd zúgolódva, káromkodva ment el a két ördög mellett.

A kis sátán meglökte könyökével az ördögök fejedelmét, akinek igen tetszett, amit eddig látott. Várj csak, majd jön még ennél jobb is - mondta a kis sátán.

A vendégek sokáig együtt maradtak. Az ital hamar a fejükbe szállt és csakhamar hízelegni kezdtek egymásnak, agyba-főbe dícsérték egymást síma, hazug szavakkal. Az ördögök fejedelme ezt látva örült s dícsérte a nagyszerű italt, mely valóságos hízelgő rókákká változtatta az embereket. Ha ezek így hazudnak egymásnak, akkor könnyű lesz velük elbánnunk. -Várjál még, hadd igyanak még többet - mondta a kis ördög. Most még csak, mint a rókák, hazug

szavakkal hízelegnek egymásnak, de ha még többet is isznak, olyanok lesznek, mint a farkasok.

Tovább ittak. Az ital fogyott, a beszéd hangosabb és durvább lett, hízelgés helyett most már kezdték egymást szidni, verekedés támadt, s verekedés közben beverték egymás orrát, fejét. Az ördögök fejedelme elégedetten mondta, most már mehetünk, ezek már ugyis a mieink. Még mindig várjunk - mondta a kis ördög. Most még olyanok, mint a farkasok, ha még egy kicsit inni fognak, olyanok lesznek, mint a disznók.

Az ital fogyott tovább. Teljesen részegek voltak már mindnyájan. Egymás poharából ittak, mindnyájan egyszerre akartak beszélni, senkisémm hallgatta meg a másikat. Lassan szétszéledtek, kalapokat összecserélve, kalap nélkül, többen haza nem találva az árokba estek bele. A gazda is kikíséri az utolsó vendéget. A küszöbön megbotlik, elvágódik, beleesik a kapuval szemben lévő árokban a pocsolyába s itt el is alszik.

Az ördögök fejedelme nagyon meg volt elégedve azzal, amiket látott, de a kis sátán vitte tovább.

A kis sátán egy vendéglő ablaka elé vitte az ördögök fejedelmét. A vendéglő tömve volt, a legközelebbi asztalnál hárman ültek. Két jóbarát és egy harmadik régnemlátott cimbora, aki baráti látogatásra jött. Csendben hallgatják a sarokból elhangzó zenét, majd beszélgetni kezdenek, felevenítik a régi emlékeket, összecsókolóznak, örök barátságot fogadnak. Már rókákká lettek -mondja az ördögök fejedelme.

Az ital a fejükbe száll, nótázni kezdenek, hangos viselkedésükre a vendégek mind elszélednek. A cigányt magukhoz intik, parancsolnak neki először együtt, majd mind más akar húzatni. Az ital megvadítja a őket s a jóbarátok összeverekednek. A kis sátán örömmel löki meg az öreg sátánt az ablak előtt; látod, már farkasok. Mehetünk, a többi már tudjuk, hogy mi van még hátra. Itt az ital finomabb, de a hatás ugyanaz.

Az ördögök fejedelmének határtalan volt az öröme. Mondhatom, pompás italt találtál fel - mondta a kis ördögnek. De most aztán mondd el, hogyan készítetted ezt a bűvös italt. Én azt hiszem, hogy te ezt három állat véréből, róka farkas és disznó véréből csináltad. Azért lettek tőle az emberek először hízelgő ravaszok, azután dühösek, végül pedig olyanok, mint a disznó.

A kis ördög ravaszul rázta a fejét. Nem tettem én ebbe az italba egyik állatnak a véréből sem. Megfigyeltem az embereket s azt láttam, hogy az emberben az állati indulatok benne vannak, csak nem tudnak kitörni. Csináltam hát olyan italt, amelyből ha iszik, fellázad benne a rókavér, a farkasvér, és a disznóvér és kitör belőle.

Nagy örömmel tért vissza a sátánok fejedelme az ördögök országába. Azonnal kiadta a parancsot az összes ördögöknek, hogy ezt az italt minden erejükkel igyekezzenek elterjeszteni az emberek között. Szerettedék meg velük, hogy oly szükségét érezzék, mint a mindennapi kenyérnek. Szoktassák őket rá, hogy ha örülnek, igyanak, ha szomorkodnak is, ezzel vigasztalják magukat, mert a pálinka az ördögök országának legbiztosabb talpköve.

Az ördögök fejedelme nagyon megdicsérte a nagyszerű találmányért és jutalomképpen magasabb hivatalt adott a hamisszemű kis ördögnek a sátánok birodalmában.

Megjelent a **Katolikus Élet** című folyóirat **1931. november 20-ai** (*VIII. évfolyam 20. szám*) számában.